

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 28. novembra 2013*

„Odvolanie — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodniť opodstatnenosť opatrenia“

Vo veci C-280/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. júna 2012,

Rada Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: J. Beeko a A. Robinson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Lee, barrister,

Francúzska republika, v zastúpení: E. Ranaivoson a D. Colas, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

Fulmen, so sídlom v Teheráne (Irán),

Fereydoun Mahmoudian, s bydliskom v Teheráne,

v zastúpení: A. Kronshagen a C. Hirtzberger, avocats,

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas (spravodajca), D. Šváby a C. Vajda,

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júla 2013,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Rada Európskej únie žiada, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 21. marca 2012, Fulmen a Mahmoudian/Rada (T-439/10 a T-440/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Fulmen a pána F. Mahmoudiana, zrušil:

— rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39),

— vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25),

— rozhodnutie Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81),

— nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1, ďalej spoločne len „sporné akty“),

zachoval účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 961/2010 a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Právny rámec a okolnosti predchádzajúce sporu

2 Zmluva o nešírení jadrových zbraní bola otvorená na podpis 1. júla 1968 v Londýne, Moskve a Washington. 28 členských štátov Európskej únie je jej „zmluvnými stranami“, rovnako ako Iránska islamská republika.

3 Článok II tejto zmluvy najmä uvádza, že „Každá zmluvná strana nevlastniaca jadrové zbrane sa zaväzuje... neprijímať priamo alebo nepriamo od nikoho jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia..., nevyrábať jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia“.

4 Článok III uvedenej zmluvy vo svojom odseku 1 stanovuje, že „každá strana nevlastniaca jadrové zbrane sa zaväzuje prijať záruky uvedené v dohode, o ktorej sa bude rokovať a ktorá bude uzavretá s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu [(ďalej len ‚MAAE‘)] v súlade so Štatútom [MAAE] a systémom záruk agentúry, výlučne na overovanie plnenia záväzkov, ktoré prijala v súlade s touto Zmluvou s cieľom zabrániť neoprávnenému prevodu jadrovej energie z mierového využitia na jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia...“.

- 5 MAAE v súlade s článkom III B bodom 4 jej štatútu predkladá výročné správy o svojej činnosti Valnému zhromaždeniu Organizácie spojených národov a v prípade potreby Bezpečnostnej rade Organizácie spojených národov (ďalej len „Bezpečnostná rada“).
- 6 Bezpečnostná rada, znepokojená mnohými správami Generálneho riaditeľa MAAE a rezolúciami Rady guvernérov MAAE týkajúcimi sa jadrového programu Iránskej islamskej republiky, prijala 23. decembra 2006 rezolúciu 1737 (2006), ktorej príloha vymenúva rad osôb a subjektov zúčastňujúcich sa na šírení jadrových zbraní, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa mali zmraziť.
- 7 Rada s cieľom vykonať rezolúciu 1737 (2006) v Únii prijala 27. februára 2007 spoločnú pozíciu 2007/140/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 61, s. 49).
- 8 Článok 5 ods. 1 spoločnej pozície 2007/140 stanovoval zmrazenie všetkých finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov určitých kategórií osôb a subjektov uvedených v písmenách a) a b) tohto ustanovenia. Písmeno a) tohto článku 5 ods. 1 sa tak týkalo osôb a subjektov uvedených v prílohe k rezolúcii 1737 (2006), ako aj ďalších osôb a subjektov, ktoré určila Bezpečnostná rada alebo výbor Bezpečnostnej rady vytvorený podľa článku 18 rezolúcie 1737 (2006). Zoznam týchto osôb a subjektov je obsiahnutý v prílohe I spoločnej pozície 2007/140. Písmeno b) uvedeného článku 5 ods. 1 sa týkalo osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú. Zoznam týchto osôb a týchto subjektov je uvedený v prílohe II uvedenej spoločnej pozície.
- 9 V rozsahu, v akom boli dotknuté právomoci Európskeho spoločenstva, bola rezolúcia 1737 (2006) vykonaná nariadením (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1), prijatým na základe článkov 60 ES a 301 ES, ktoré sa týka spoločnej pozície 2007/140 a ktorého obsah je v podstate podobný obsahu uvedenej spoločnej pozície, pretože v prílohe IV (osoby, subjekty a orgány uvedené Bezpečnostnou radou) aj prílohe V (iné osoby, subjekty a orgány než uvedené v prílohe IV) tohto nariadenia sa uvádzajú rovnaké mená subjektov a fyzických osôb.
- 10 Článok 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 423/2007 znel takto:

„Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe V alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha V zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány, na ktoré sa nevzťahuje príloha IV a ktoré boli v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície 2007/140... označené za osoby, subjekty alebo orgány:

 - a) ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú...“
- 11 Keďže Bezpečnostná rada konštatovala, že Iránska islamská republika nerešpektovala rezolúcie Bezpečnostnej rady, že postavila elektráreň v Qom v rozpore s jej povinnosťou zastaviť akékoľvek činnosti spojené s obohacovaním jadrového materiálu a oznámila to až v septembri 2009, že neinformovala MAAE a odmietla spolupracovať s touto agentúrou, Bezpečnostná rada prijala rezolúciou 1929 (2010) z 9. júna 2010 prísnejšie opatrenia postihujúce najmä iránske námorné spoločnosti, odvetvie balistických rakiet, ktoré by mohli byť nosičmi jadrových zbraní, a zbor islamských revolučných gárd.
- 12 Vo vyhlásení pripojenom k záverom zo 17. júna 2010 Európska rada zdôraznila svoje prehlbujúce sa obavy v súvislosti s iránskym jadrovým programom, privítala prijatie rezolúcie 1929 (2010) Bezpečnostnou radou a zoberala na vedomie poslednú správu MAAE s dátumom 31. mája 2010.

13 V bode 4 tohto vyhlásenia Európska rada konštatovala, že zavedenie nových reštriktívnych opatrení sa stalo nevyhnutným. Vzhľadom na prácu, ktorú vykonala Rada pre zahraničné veci, ju Európska rada vyzvala, aby na jej ďalšom zasadnutí prijala opatrenia na vykonanie opatrení stanovených rezolúciou Bezpečnostnej rady 1929 (2010), ako aj súvisiace opatrenia s cieľom prispieť k reakcii prostredníctvom vyjednávania na všetky obavy, ktoré naďalej vyvoláva vývoj citlivých technológií na podporu jej jadrového a balistického programu Iránskou islamskou republikou. Tieto opatrenia sa mali týkať týchto oblastí:

„Odvetvia obchodu, najmä predaja tovaru s dvojakým použitím a dodatočných reštrikcií v oblasti poistenia obchodu; odvetvia financií vrátane zmrazenia majetku iných iránskych bánk a obmedzení v oblasti bankovníctva a poisťovníctva; odvetvia iránskej dopravy vrátane námornej dopravnéj spoločnosti Iránskej islamskej republiky (IRISL) a jej dcérskych spoločností a leteckej nákladnej dopravy; hlavných odvetví plynárskeho a ropného priemyslu so zákazom nových investícií, technickej pomoci a prevodu technológií, zariadenia a služieb spojených s týmito odvetviami, najmä pokiaľ ide o technológie rafinácie, skvapalňovania a LNG; okrem toho je potrebné rozšíriť zákaz vydávania víz a zmrazenie majetku, najmä voči členom zboru islamských revolučných gárd. (IRGC)“.

14 Rozhodnutím 2010/413 Rada vykonala toto vyhlásenie, pričom zrušila spoločnú pozíciu 2010/140 a prijala v porovnaní s touto pozíciou dodatočné reštriktívne opatrenia.

15 Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov viacerých kategórií osôb a subjektov. Písm. a) tohto článku 20 ods. 1 sa týka osôb a subjektov, ktorí boli označení Bezpečnostnou radou, ako sú uvedené v prílohe I rozhodnutia. Písmeno b) uvedeného článku 20 ods. 1 sa týka najmä „osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sú zapojené do činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní alebo sú s týmito činnosťami a vývojom priamo spojené, alebo ich podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia do obstarávania zakázaných položiek, tovaru, zariadení, materiálu a technológie, alebo osôb alebo subjektov, ktoré konajú v ich mene alebo podľa ich pokynov, alebo subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, a to aj nezákonnými prostriedkami..., ako sa uvádzajú v prílohe II“.

16 Žalobca vo veci T-439/10 Fulmen je iránska spoločnosť, ktorá pôsobí najmä v odvetví elektroinštalácie. Je zapísaná v bode 13 časti I, B prílohy II rozhodnutia 2010/413. Odôvodnenie je takéto:

„Spoločnosť Fulmen sa podieľala na elektroinštalácii v zariadení Qom/Fordow v čase, keď sa o jeho existencii ešte nevedelo“.

17 Podľa bodu 2 napadnutého rozsudku je žalobca vo veci T-440/10 F. Mahmoudian majoritným akcionárom a predsedom predstavenstva spoločnosti Fulmen. Je zapísaný v bode 9 časti I, A prílohy II rozhodnutia 2010/413. Odôvodnenie je takéto: „Riaditeľ spoločnosti Fulmen“.

18 Obchodné meno spoločnosti Fulmen uvedené v bode 11 časti I, B prílohy vykonávacieho nariadenia č. 668/2010 bolo vykonávacím nariadením č. 668/2010, prijatým na vykonanie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, doplnené do zoznamu právnických osôb, subjektov a orgánov uvedených v tabuľke I prílohy V nariadenia č. 423/2007.

19 Použité bolo toto odôvodnenie:

„Spoločnosť Fulmen sa podieľala na elektroinštalácii v zariadení v Qom/Fordow v čase, keď sa o jeho existencii ešte nevedelo“.

20 F. Mahmoudian, uvedený v bode 2 časti I, A prílohy vykonávacieho nariadenia č. 668/2010, bol doplnený do zoznamu fyzických osôb uvedeného v tabuľke I prílohy V nariadenia č. 423/2007. Odôvodnenie, ktoré sa ho týka, je rovnaké ako odôvodnenie uvedené v rozhodnutí 2010/413.

- 21 Príloha II rozhodnutia 2010/413 bola revidovaná a zmenená rozhodnutím 2010/644.
- 22 Odôvodnenia 2 až 5 tohto rozhodnutia 2010/644 sú formulované takto:
- „(2) Rada vykonala úplné preskúmanie zoznamu osôb a subjektov uvedeného v prílohe II k rozhodnutiu 2010/413/SZBP, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 písm. b) a článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia, pričom zohľadnila pripomienky, ktoré jej predložili dotknuté strany.
- (3) Rada dospela k názoru, že s výnimkou dvoch subjektov, by sa na osoby a subjekty uvedené na zozname v prílohe II k rozhodnutiu 2010/413/SZBP naďalej mali uplatňovať osobitné reštriktívne opatrenia ustanovené v uvedenom rozhodnutí.
- (4) Rada taktiež dospela k záveru, že údaje o niektorých subjektoch na zozname by sa mali zmeniť a doplniť.
- (5) Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 písm. b) a článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413/SZBP, by sa mal zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať.“
- 23 Obchodné meno spoločnosti Fulmen bolo prebraté do bodu 13 zoznamu subjektov uvedeného v tabuľke I prílohy II rozhodnutia 2010/413, tak ako vyplýva z rozhodnutia 2010/644. Odôvodnenie, ktoré sa ho týka, je zhodné s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 24 F. Mahmoudian bol zapísaný v bode 9 zoznamu osôb uvedeného v tabuľke I prílohy II rozhodnutia 2010/413, ako vyplýva z rozhodnutia 2010/644. Odôvodnenie, ktoré sa ho týka, je zhodné s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 25 Nariadenie č. 423/2007 sa zrušilo nariadením č. 961/2010.
- 26 Článok 16 nariadenia č. 961/2010 stanovuje najmä zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, ktoré patria určitým osobám, subjektom alebo určitým orgánom alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány kontrolujú. Odsek 1 tohto ustanovenia sa týka osôb, subjektov a orgánov, ktoré označila Bezpečnostná rada a ktoré sú uvedené v prílohe VII tohto nariadenia.
- 27 Podľa znenia článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010:
- „2. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe VIII alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha VIII zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány... ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia [2010/413] označené za osoby, subjekty alebo orgány:
- a) ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska nedovoleného šírenia zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú, alebo ktoré sa podieľajú na vývoji nosičov jadrových zbraní Iránom, sú s ním priamo spojené alebo ho podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií, alebo ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou takejto osoby, subjektu alebo orgánu, a to aj nezákonným spôsobom, alebo konajú v ich mene alebo na ich pokyn;
- ...“
- 28 Rada zapísala obchodné meno spoločnosti Fulmen do bodu 13 zoznamu právnických osôb, subjektov a orgánov uvedených v prílohe VIII, B nariadenia č. 961/2010. Dôvody tohto zápisu sú zhodné s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí 2010/413.

- 29 F. Mahmoudian bol zapísaný do bodu 14 zoznamu fyzických osôb uvedených v prílohe VIII A nariadenia č. 961/2010. Dôvody tohto zápisu sú zhodné s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí 2010/413.
- 30 Doporučenými listami z 26. augusta a zo 14. septembra 2010 F. Mahmoudian a spoločnosť Fulmen požiadali Radu o odstránenie ich mien z predmetných zoznamov a vyzvali ju oznámiť im dôvody, z ktorých vychádzala pri prijatí reštriktívnych opatrení, ktoré sa ich týkajú. Listami z 28. októbra 2010 Rada zamietla tieto žiadosti. V tejto súvislosti Rada v listoch, ktorých adresátmi boli F. Mahmoudian a spoločnosť Fulmen, uviedla, že jej rozhodnutie o zachovaní ich mien v sporných zoznamoch, nevychádzalo z iných skutočností, než sú skutočnosti uvedené v ich odôvodneniach.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 31 Spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 24. septembra 2010 podali žaloby o neplatnosť na zrušenie rozhodnutia 2010/413 a vykonávacieho nariadenia č. 668/2010. Tieto veci, zapísané pod spisovými značkami T-439/10 a T-440/10 boli spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 32 Vo svojich replikách spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian rozšírili svoje žalobné návrhy, keď navrhli aj zrušenie rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010 v rozsahu, v akom sa ich tieto akty týkajú. Okrem toho žiadali, aby im Všeobecný súd priznal náhradu škody, ktorú utrpeli z dôvodu prijatia sporných aktov.
- 33 Všeobecný súd v prvom rade zamietol prvý žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia povinnosti odôvodnenia, práva na obranu a práva na účinnú súdnu ochranu, lebo sa v podstate domnieval, že hoci je odôvodnenie predmetných aktov krátke, postačuje na to, aby umožnilo spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudianovi pochopiť, čo sa im vytýka, a podať žalobu.
- 34 Všeobecný súd následne skúmal tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o zapojenie spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudiana do šírenia jadrových zbraní. Žalobcovia uvádzali, že Rada nepredložila dôkaz o tom, že spoločnosť Fulmen sa podieľala na prácach v zariadení Qom/Fordoo. Rada na to reagovala, že od nej nemožno požadovať, aby predložila dôkaz o tomto tvrdení. Podľa názoru Rady sa preskúvanie súdu Únie musí obmedziť na overenie toho, či dôvody uvádzané na odôvodnenie prijatia reštriktívnych opatrení boli „pravdepodobné“. Taký je aj prípad prejednávanej veci, a to vzhľadom na to, že Fulmen je spoločnosťou, ktorá na iránskom trhu elektroinštalácií pôsobí už dlho a disponuje značnými kapacitami.
- 35 Všeobecný súd v bodoch 96 až 104 napadnutého rozsudku konštatoval:
- „96 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súdne preskúvanie zákonnosti aktu, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V prípade sporu Rade prislúcha predložiť tieto dôkazy a informácie s cieľom ich overenia súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, [T-390/08, Zb. s. II-3967], body 37 a 107).
- 97 V rozpore s tým, čo uvádza Rada, preskúvanie zákonnosti, ktoré treba vykonať v prejednávanej veci, nie je obmedzené na overenie ‚pravdepodobnosti‘ abstrahovanej od uvádzaných dôvodov, ale musí zahŕňať otázku, či sú tieto dôvody právne dostatočne podopreté konkrétnymi dôkazmi a informáciami.
- 98 Rada tiež nemôže tvrdiť, že nie je povinná predložiť takéto dôkazy.

- 99 V tejto súvislosti Rada po prvé uvádza, že reštriktívne opatrenia voči žalobcom boli prijaté na návrh členského štátu v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2 rozhodnutia 2010/413. Táto okolnosť nemení nič na skutočnosti, že napadnuté akty sú aktmi Rady, ktorá preto musí zabezpečiť, aby ich prijatie bolo odôvodnené, pričom prípadne požiada dotknutý členský štát o to, aby jej predložil dôkazy a informácie potrebné na tento účel.
- 100 Po druhé sa Rada nemôže odvolávať na to, že predmetné údaje pochádzajú z tajných zdrojov, a teda nemôžu byť sprístupnené. Hoci by táto okolnosť prípadne mohla odôvodňovať obmedzenia, pokiaľ ide o oznámenie týchto skutočností [spoločnosti Fulmen alebo F. Mahmoudianovi] alebo ich právnym zástupcom, skutočnosťou zostáva, že vzhľadom na základnú úlohu súdneho preskúmania v kontexte prijímania reštriktívnych opatrení súd Únie musí mať možnosť preskúmať zákonnosť a dôvodnosť takýchto opatrení bez toho, aby bolo voči nemu možné uplatňovať tajnosť alebo dôvernú povahu dôkazov a informácií, ktoré použila Rada (pozri analogicky rozsudok [z 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada, T-228/02, Zb. s. II-4665] bod 155). Rada okrem toho nemôže založiť akt o prijatí reštriktívnych opatrení na informáciách alebo skutočnostiach uvedených v spise, ktoré predložil členský štát, pokiaľ tento členský štát nie je ochotný povoliť ich oznámenie súdu Únie, ktorého úlohou je preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. decembra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-284/08, Zb. s. II-3487, bod 73).
- 101 Po tretie sa Rada mylí, keď uvádza, že od nej nemožno požadovať dôkaz o zapojení subjektu do šírenia jadrových zbraní vzhľadom na tajnú povahu predmetných aktivít. Na jednej strane samotná skutočnosť, že prijatie reštriktívnych opatrení bolo navrhnuté podľa článku 23 ods. 2 rozhodnutia 2010/413, predpokladá, že dotknutý členský štát alebo vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku disponuje dôkazmi alebo informáciami, ktoré podľa ich názoru preukazujú, že dotknutý subjekt je zapojený do šírenia jadrových zbraní. Na druhej strane prípadné ťažkosti, ktorým čelí Rada pri snahe preukázať toto zapojenie, môžu mať eventuálne dosah na úroveň dôkazu, ktorý sa od nej žiada. Naopak nemôžu mať za dôsledok jej úplné oslobodenie spod dôkazného bremena, ktoré znáša.
- 102 Pokiaľ ide o posúdenie prejednávanej veci, Rada nepredložila žiadnu informáciu alebo dôkaz na podporu dôvodu uvedeného v [sporných] aktoch. Ako to v podstate sama pripúšťa, vychádzala iba z nepreukázaných tvrdení, podľa ktorých spoločnosť Fulmen montovala elektroinštaláciu v zariadení Qom/Fordoo v čase, keď sa o jeho existencii ešte nevedelo.
- 103 Za týchto okolností treba konštatovať, že Rada nepredložila dôkaz o tom, že sa spoločnosť Fulmen podieľala na prácach v zariadení Qom/Fordoo, a teda treba vyhovieť tretiemu žalobnému dôvodu bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k druhému tvrdeniu, ktoré uvádza F. Mahmoudian vo veci T-440/10, ktoré sa týka jeho postavenia v rámci spoločnosti Fulmen.
- 104 Keďže Rada v [sporných] aktoch neuvádzala iné okolnosti odôvodňujúce prijatie reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudianovi, treba uvedené akty zrušiť v rozsahu, v akom sa [spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudiana] týkajú.“
- 36 Všeobecný súd s cieľom predísť ohrozeniu právnej istoty zachoval účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, až do rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa rozhodne o odvolaní. Podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie má odvolanie odkladný účinok na rozhodnutie Všeobecného súdu o zrušení nariadenia, v prejednávanej veci nariadenia č. 961/2010, až do rozhodnutia, ktorým Súdny dvor rozhodne o odvolaní.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 37 Uznesením z 24. októbra 2012 predseda Súdneho dvora povolil vstup Francúzskej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska do konania ako vedľajších účastníkov konania podporujúcich Radu.
- 38 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - rozhodol s konečnou platnosťou o veci a zamietol žaloby, ktoré podali spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian proti sporným aktom,
 - zaviazal spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudiana na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Rada v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.
- 39 Spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie,
 - potvrdil napadnutý rozsudok, ktorým Všeobecný súd zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudiana,
 - zrušil v rozsahu, v akom je to potrebné, nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1),
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 40 Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska navrhujú, aby Súdny dvor vyhovel odvolaniu Rady.
- 41 Komisia nepodala vyjadrenie.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- 42 Rada uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada mala predložiť dôkazy umožňujúce preukázať, že spoločnosť Fulmen sa podieľala na prácach v zariadení Qom/Fordoo, a to napriek skutočnosti, že dôkazy, ktoré by mohli byť predložené, pochádzali z tajných zdrojov. Nesprávne právne posúdenia, ktorých sa dopustil Všeobecný súd, sa týkajú dvoch aspektov oznámenia týchto dôkazov. Prvý sa týka oznámenia dôkazov Rade členskými štátmi a druhý oznámenia tajných dôkazov súdu.
- 43 Na úvod Rada podporovaná Francúzskou republikou zdôrazňuje, že jadrové zariadenie v Qom/Fordoo bolo postavené tajne, bez oznámenia MAAE a v rozpore s rezolúciami Bezpečnostnej rady. Francúzska republika v tejto súvislosti cituje rezolúciu 1929 (2010), kde sa v jej preambule uvádza obohacovacie zariadenie v Qom. Z dôvodu utajovania výstavby v Qom mohol členský štát považovať za potrebné pre svoju bezpečnosť nesprístupniť tajné dokumenty, čo Všeobecný súd riadne nezohľadnil.

- 44 Svojou prvou výhradou Rada spochybňuje bod 99 napadnutého rozsudku, ktorým Všeobecný súd rozhodol, že Rada s cieľom overiť, či prijatie reštriktívnych opatrení na návrh členského štátu je odôvodnené, musí v prípade potreby požiadať dotknutý členský štát, aby jej predložil potrebné dôkazy a informácie. Podľa Rady, ak tieto údaje pochádzajú z tajných zdrojov, možno legitímne rozhodnúť o prijatí reštriktívneho opatrenia len na základe zhrnutia dôvodov uvedeného členským štátom, pokiaľ je toto zhrnutie objektívne pravdepodobné. Tento spôsob postupu by bol v súlade so zásadou vzájomnej dôvery, ktorá musí byť medzi jednak členskými štátmi a jednak medzi členskými štátmi a inštitúciami Únie, ako aj so zásadou lojálnej spolupráce, ako ju uvádza článok 4 ods. 3 prvý pododsek ZEÚ.
- 45 Francúzska republika sa tiež domnieva, že objektívne pravdepodobné zhrnutie dôvodov predložené členským štátom Rade je v rámci prijatia reštriktívnych opatrení postačujúce, a pripomína článok 346 ods. 1 písm. a) ZFEÚ, podľa ktorého „žaden členský štát nie je povinný poskytovať informácie, ktorých sprístupnenie odporuje podľa jeho názoru základným záujmom jeho bezpečnosti“.
- 46 Rada okrem toho poznamenáva, že právo na sprístupnenie dôkazov ako súčasť práv na obhajobu nie je podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva absolútnym právom (rozsudok ESRP Jasper v. Spojené kráľovstvo zo 16. februára 2000, sťažnosť č. 27052/95, bod 52). Táto judikatúra, ktorá sa týka ustanovení článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, upravujúceho obvinenie z trestných činov, je o to viac uplatniteľná pre predmetné reštriktívne opatrenia.
- 47 Na podporu tejto výhrady Rady Spojené kráľovstvo po prvé uvádza, že rozhodnutia Rady prijaté na základe článku 29 ZEÚ si podľa článku 31 ZEÚ vyžadujú jednomyseľnosť. Po druhé tento členský štát tvrdí, že hlasovaním o návrhu jedného členského štátu ostatné členské štáty prinášajú ich vlastnú expertízu a ich vedomosti, aby prispeli k vypracovaniu rozhodnutia. Nakoniec po tretie uvádza, že určité informácie sa môžu medzi niektorými členskými štátmi vymieňať na bilaterálnom základe. Pokiaľ sa členské štáty domnievajú, že účasť predmetných osôb alebo subjektov na činnostiach predstavujúcich nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní uvádzaná v návrhu rozhodnutia Rady je sporná, pochybná alebo nepravdepodobná, musia odmietnuť prijatie rozhodnutia.
- 48 Svojou druhou výhradou Rada spochybňuje bod 100 napadnutého rozsudku, ktorým Všeobecný súd rozhodol, že voči súdu Únie nemožno uplatňovať tajnosť alebo dôvernúť dôkazov a informácií, z ktorých vychádza prijatie reštriktívnych opatrení.
- 49 Podľa Rady Všeobecný súd porušil ustanovenia článku 67 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku, podľa ktorého Všeobecný súd zohľadní len také dokumenty, s ktorými sa oboznámili advokáti a splnomocnení zástupcovia účastníkov konania a ku ktorým mali možnosť sa vyjadriť. Treba uviesť, že Rokovací poriadok Všeobecného súdu v terajšom stave neumožňuje účastníkovi konania predložiť Všeobecnému súdu tajné dokumenty takým spôsobom, aby mohli byť zohľadnené, a pritom neboli sprístupnené advokátom protistrany. Francúzska republika v tejto súvislosti uvádza, že Rade nemožno vytýkať, že nepredvídala zmenu Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, pretože je to Všeobecný súd, komu prislúcha vypracovať svoj rokovací poriadok po dohode so Súdnym dvorom a so schválením Radou. Podľa Francúzskej republiky a Spojeného kráľovstva, pokiaľ Všeobecný súd nemôže zohľadniť tajné dokumenty, ak ich neoznámil advokátom protistrany, pre členské štáty je ťažké akceptovať, že by tajné informácie, ktorými disponujú a ktoré odôvodňujú opodstatnenosť predmetných reštriktívnych opatrení, boli oznámené Všeobecnému súdu.
- 50 Počas pojednávania Rada uviedla, že má právo prijať všeobecné ekonomické sankcie alebo sankcie postihujúce určité odvetvia iránskej ekonomiky, a to podľa článku 215 ods. 1 ZFEÚ. Voľba uprednostniť ciele opatrenia umožňuje znížiť negatívne účinky reštriktívnych opatrení na obyvateľstvo, ale ťažkosť spočíva v predložení dôkazu o existencii činností, najčastejšie utajovaných, ktoré odôvodňujú prijatie týchto opatrení. Uvádza tiež, že v bode 49 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že bezpečnosť Únie alebo jej členských štátov alebo udržiavanie ich

medzinárodných vzťahov môžu odôvodňovať výnimku z povinnosti oznámenia dôvodov opodstatňujúcich prijatie predmetných reštriktívnych opatrení, ale že táto výnimka bola mylne neuplatnená, pokiaľ ide o dôkaz o údajnom konaní.

- 51 Spojené kráľovstvo uvádza, že Všeobecný súd mal skúmať spôsob, ako treba sklbiť na jednej strane legitímne záujmy, ktoré majú byť chránené uplatnením reštriktívnych opatrení, a záujmy, ktoré majú byť chránené zachovaním utajenia, a na druhej strane skutočné zachovanie súdnej ochrany. Treba uviesť, že keďže Únia ešte nezaviedla postupy umožňujúce oznámenie tajných dokumentov Všeobecnému súdu, je potrebné, aby Všeobecný súd v rámci tohto sklbenia udelil vyššiu pozornosť záujmom mieru a bezpečnosti než záujmom osoby, ktorá je predmetom reštriktívnych opatrení. Pripomína, že predmetné opatrenia sú preventívne, nie trestné. Hoci sú rušivé a častokrát majú značné dôsledky, sú s nimi spojené osobitné ustanovenia, ktoré chránia osoby dotknuté opatreniami, ako sú články 19 a 21 nariadenia č. 961/2010.
- 52 Spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian uvádzajú, že po prvé tvrdenia týkajúce sa existencie zdrojov, ktoré musia ostať utajené, sú novými tvrdeniami, ktoré Rada nikdy neuviedla ani v prvostupňovom konaní, ani vo svojich prednesoch k otázkam adresovaným Rade Všeobecným súdom.
- 53 Po druhé a subsidiárne uvádzajú, že existencia informácií, ktoré pochádzajú z utajovaných zdrojov, predstavuje výnimku nielen zo zásady rešpektovania práva na obhajobu, ale aj z povinnosti predložiť dostačujúci dôkaz o skutočnostiach, z ktorých vychádza prijaté rozhodnutie.
- 54 Okrem toho spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian pripomínajú, že s uplatnením tretieho pododseku článku 67 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu treba zamietnuť tvrdenie Rady, podľa ktorého nebolo možné predložiť Všeobecnému súdu tajné dokumenty takým spôsobom, aby mohli byť zohľadnené, a pritom neboli sprístupnené advokátom protistrany.
- 55 V tejto súvislosti zdôrazňujú, že Rada nikdy neuvádzala akékoľvek tajné údaje na podporu svojho rozhodnutia. Pripomínajú, že zaslali dva doporučené listy, 26. augusta a 14. septembra 2010, v ktorých vyslovili svoje prekvapenie nad absenciou dôkazov na podporu prijatých rozhodnutí. Po začatí súdneho konania Rada nikdy neuviedla existenciu tajných informácií oznámených niektorým z členských štátov a/alebo európskymi službami pre vonkajšiu činnosť.
- 56 Spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian tiež uvádzajú, že za predpokladu, že tajné informácie existujú, dôvody rozhodnutia boli príliš neurčité a neumožňovali ani spoločnosti Fulmen, ani F. Mahmoudianovi predložiť skutočnú obranu. Pripomínajú početné chyby, ktoré sa týkajú tak spoločnosti Fulmen, ako aj F. Mahmoudiana, ktoré sú uvedené v rozhodnutí a ktoré boli oznámené Všeobecnému súdu. Podľa nich tieto chyby umožňujú pochybovať o spoľahlivosti tvrdení Rady o existencii tajných informácií.

Posúdenie Súdny dvorom

- 57 Treba spoločne preskúmať obe výhrady, z ktorých sa skladá odvolací dôvod Rady. V bodoch 99 a 100 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odpovedá na tvrdenie spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudiana pripomenuté v bode 94 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Rada nepredložila dôkaz o svojich tvrdeniach o tom, že spoločnosť Fulmen sa podieľala na prácach v zariadení Qom/Fordoo. Bod 99 teda treba vykladať v tom zmysle, že Všeobecný súd sa domnieva, že Rada musí, ak je to potrebné, žiadať o potrebné dôkazy a informácie členský štát, ktorý navrhol reštriktívne opatrenia, aby ich mohla predložiť v rámci súdneho preskúmania, ktorého sa týka nasledujúci bod napadnutého rozsudku.
- 58 Ako to Súdny dvor pripomenul, pri preskúmaní reštriktívnych opatrení majú súdy Únie v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy, v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti súhrnu aktov Únie vzhľadom na základné práva, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť

všeobecných zásad práva Únie. Táto požiadavka je výslovne uvedená v článku 275 druhom odseku ZFEÚ (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, bod 97, ďalej len „rozsudok Kadi II“).

- 59 Medzi týmito základnými právami je uvedené najmä dodržiavanie práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu (rozsudok Kadi II, bod 98).
- 60 Prvé z týchto práv, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), obsahuje právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu za predpokladu, že sa budú rešpektovať oprávnené záujmy dôvernosti (rozsudok Kadi II, bod 99).
- 61 Druhé z uvedených základných práv, ktoré je zaručené v článku 47 Charty, vyžaduje, aby jednak dotknutá osoba mala možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov s cieľom umožniť dotknutej osobe brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby jednak tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudky zo 4. júna 2013, ZZ, C-300/11, bod 53 a citovanú judikatúru, ako aj Kadi II, bod 100).
- 62 Článok 52 ods. 1 Charty síce pripúšťa obmedzenia výkonu v nej zakotvených práv, ale zároveň vyžaduje, aby každé obmedzenie súčasne rešpektovalo obsah dotknutého základného práva, ako ďalej aj to, aby bolo každé obmedzenie nevyhnutné a v súlade so zásadou proporcionality a aby skutočne zodpovedalo cieľom všeobecného záujmu uznaného Úniou (pozri rozsudky ZZ, už citovaný, bod 51, a Kadi II, bod 101).
- 63 Okrem toho existencia porušenia práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu musí byť posúdená v závislosti od osobitných okolností každého konkrétneho prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-110/10 P, Zb. s. I-10439, bod 63), najmä od povahy príslušného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý, ako aj od všetkých právnych pravidiel, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Kadi II, bod 102; pozri tiež v tomto zmysle, pokiaľ ide o rešpektovanie povinnosti odôvodnenia, rozsudky z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, body 139 a 140, ako aj Rada/Bamba, C-417/11 P, bod 53).
- 64 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty najmä vyžaduje, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktoré má pre dotknutú osobu alebo dotknutý subjekt individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. To predpokladá overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera, tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (pozri rozsudok Kadi II, bod 119).
- 65 Na tento účel súdu Únie prináleží pristúpiť k tomuto preskúmaniu a prípadne vyzvať príslušný orgán Únie, aby predložil informácie alebo dôkazy, či už dôverné, alebo nie, ktoré sú relevantné pre toto preskúmanie (pozri rozsudok Kadi II, bod 120 a citovanú judikatúru).
- 66 V prípade pochybností je totiž úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť opačné dôkazy svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti (pozri rozsudok Kadi II, bod 121).

- 67 Nevyžaduje sa, aby uvedený orgán na tento účel predložil súdu Únie všetky informácie a dôkazy týkajúce sa dôvodov uvedených v akte, ktorého zrušenie sa žiada. Je však potrebné, aby dôvody použité proti dotknutej osobe boli podložené informáciami a dôkazmi (pozri rozsudok Kadi II, bod 122).
- 68 Ak príslušný orgán Únie nemôže vyhovieť žiadosti súdu Únie, musí sa tento súd opierať len o dôvody, ktoré mu boli oznámené, a to v prejednávanej veci o odôvodnenie napadnutého aktu, o pripomienky a skutočnosti prípadne uvedené dotknutou osobou, ktoré svedčia v jej prospech, ako aj o vyjadrenie príslušného orgánu Únie k týmto pripomienkam. Ak tieto skutočnosti neumožňujú konštatovať opodstatnenosť niektorého z dôvodov, súd Únie ho nemôže prijať ako dôvod na rozhodnutie o predmetnom zápise alebo o jeho zachovaní (pozri rozsudok Kadi II, bod 123).
- 69 Ak naopak príslušný orgán Únie predloží relevantné informácie alebo dôkazy, súd Únie musí overiť vecnú správnosť uvádzaných skutočností s prihliadnutím na tieto informácie alebo skutočnosti a posúdiť ich dôkaznú silu v závislosti od okolností prejednávanej veci a s ohľadom na prípadné pripomienky, ktoré k nim predložila dotknutá osoba (pozri rozsudok Kadi II, bod 124).
- 70 Samozrejme, naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie či jej členských štátov alebo udržiavania ich medzinárodných vzťahov môžu brániť oznámeniu určitých informácií alebo dôkazov dotknutej osobe. V týchto prípadoch však súd Únie, voči ktorému nemožno namietat tajnosť alebo dôvernú povahu týchto informácií alebo dôkazov, musí v rámci súdneho preskúmania, ktoré vykonáva, použiť postupy, ktoré umožnia po prvé skĺbiť legitímne záujmy bezpečnosti týkajúce sa povahy a zdrojov informácií, na ktoré sa prihliadalo pri prijímaní príslušného aktu, a po druhé dostatočne zaručiť jednotlivcovi dodržanie jeho procesných práv, ako sú právo byť vypočutý a zásada kontradiktórnosti (pozri rozsudky Kadi II, bod 125, ako aj analogicky ZZ, už citovaný, body 54, 57 a 59).
- 71 Na tento účel musí súd Únie preskúmať všetky skutkové a právne okolnosti, ktoré uvádza príslušný orgán Únie, a musí overiť, či opodstatnenosť dôvodov uvedených predmetným orgánom bráni takému oznámeniu (pozri rozsudky Kadi II, bod 126, ako aj analogicky ZZ, už citovaný, body 61 a 62).
- 72 Ak súd Únie dospeje k záveru, že tieto dôvody nebránia aspoň čiastočnému oznámeniu príslušných informácií a dôkazov, poskytne príslušnému orgánu Únie možnosť, aby dotknutej osobe tieto informácie a dôkazy oznámil. Ak tento orgán úplné alebo čiastočné poskytnutie týchto informácií a dôkazov neschváli, súd Únie pristúpi k preskúmaniu zákonnosti napadnutého aktu len na základe skutočností, ktoré boli oznámené (pozri rozsudky Kadi II, bod 127, a analogicky ZZ, už citovaný, bod 63).
- 73 Ak sa však ukáže, že dôvody uvedené príslušným orgánom Únie skutočne bránia tomu, aby informácie alebo dôkazy predložené súdu Únie boli oznámené dotknutej osobe, je potrebné vhodným spôsobom zabezpečiť rovnováhu požiadaviek vyplývajúcich z práva na účinnú súdnu ochranu, osobitne z dodržiavania zásady kontradiktórnosti, a požiadaviek súvisiacich s bezpečnosťou Únie či jej členských štátov alebo s udržiavaním ich medzinárodných vzťahov (pozri rozsudky Kadi II, bod 128, a analogicky ZZ, už citovaný, bod 64).
- 74 Na účely zabezpečenia takejto rovnováhy je prípustné použiť také možnosti, ako je oznámenie zhrnutia obsahu predmetných informácií alebo dôkazov. Bez ohľadu na použitie takejto možnosti musí súd Únie posúdiť, či a v akom rozsahu môže nesprístupnenie dôverných informácií alebo dôkazov dotknutej osobe a s tým súvisiaca skutočnosť, že táto osoba nemôže uplatniť svoje pripomienky týkajúce sa týchto informácií alebo dôkazov, ovplyvniť dôkaznú silu dôverných dôkazov (pozri rozsudky Kadi II, bod 129, a analogicky ZZ, už citovaný, bod 67).

- 75 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 52 napadnutého rozsudku rozhodol, že odôvodnenie zápisu spoločnosti Fulmen a F. Mahmoudiana do zoznamov sporných aktov, hoci krátke, im umožnilo pochopiť, aké konanie sa vytykalo spoločnosti Fulmen, a napadnúť existenciu tohto konania alebo jeho relevantnosť.
- 76 Hoci na pojednávaní spoločnosť Fulmen zdôraznila, že bola informovaná o období týkajúcom sa skutočností, ktoré sa jej vytykajú, teda o období rokov 2006 až 2008, až v štádiu odvolacieho konania, treba poznamenať, že toto obdobie možno ľahko vydedukovať z verejných dokumentov, pretože odôvodnenie sa týkalo obdobia predchádzajúceho zisteniu existencie zariadenia v Qom, pričom rezolúcia 1929 (2010) Bezpečnostnej rady uvádza, že výstavba zariadenia v Qom sa zistila v septembri 2009.
- 77 Pokiaľ ide o dôkaz o tom, že spoločnosť Fulmen sa podieľala na inštalácii elektrických zariadení v Qom/Fordoo, Rada, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo uviedli, že predloženie dokumentov preukazujúcich túto spoluprácu nebolo potrebné a že v každom prípade ani nebolo možné z dôvodu tajnej povahy týchto dokumentov a procesných pravidiel Všeobecného súdu ukladať ich oznámenie protistrane.
- 78 V tejto súvislosti, keďže príslušný orgán Únie odmietol predložiť dôkazy súdu Únie, musí sa tento súd, ako to vyplýva z bodu 68 tohto rozsudku, opierať len o dôvody, ktoré mu boli oznámené.
- 79 V prejednávanej veci je jediným údajom, ktorý má súd Únie k dispozícii, tvrdenie uvedené v odôvodnení sporných aktov. Tento údaj nie je podopretý predložením informácií alebo dôkazov, ako je zhrnutie obsahu predmetných informácií, rozsiahlejšími spresneniami o elektrických zariadeniach údajne inštalovaných v zariadení v Qom alebo dôvodmi, ktoré umožňujú stanoviť, že to bola spoločnosť Fulmen, kto inštaloval tieto zariadenia, a tým stanoviť opodstatnenosť sporných aktov.
- 80 Vzhľadom na túto okolnosť treba konštatovať, že spoločnosť Fulmen a F. Mahmoudian nemali možnosť brániť sa proti vytykaným skutočnostiam a že súd Únie nemôže overiť opodstatnenosť sporných aktov.
- 81 Nie je podstatné, že článok 215 ods. 1 ZFEÚ dáva Rade právomoc prijať všeobecné ekonomické opatrenia proti Iránskej islamskej republike. Opatrenie, ktoré podlieha preskúmaniu súdom Únie, je totiž cieľným opatrením, ktoré sa netýka určitého hospodárskeho odvetvia, ale individuálneho podniku z dôvodu konkrétnej vytykanej činnosti.
- 82 Vzhľadom na tieto skutočnosti Všeobecný súd správne v bode 103 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada nepredložila dôkaz o tom, že sa spoločnosť Fulmen podieľala na prácach v zariadení Qom/Fordoo.
- 83 Odvolanie je teda nedôvodné, a musí byť preto zamietnuté.

O trovách

- 84 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 tohto poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 vo svojom ods. 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.
- 85 Keďže Rada nemala úspech vo svojich odvolacích dôvodoch, treba ju v súlade s návrhmi, ktoré podali spoločnosť Fulmen a F. Mahmudian, zaviazat' na náhradu trov konania.

⁸⁶ Francúzska republika, Spojené kráľovstvo a Komisia, vedľajší účastníci konania, znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zmieta.**
- 2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**
- 3. Francúzska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú vlastné trovy konania.**

Podpisy